

mia. kr. på de indsparede udgifter til administration. Det giver så 3 mia. kr., som mangler i finansieringsgrundlaget – det er jo altså den varige finansiering, vi her taler om – og det forøger det såkaldte holdbarhedsproblem i vores økonomi med 3 mia. kr.

Det er jo en betænkelig ting, og man kan i det hele taget sige, at således som økonomien ser ud, tyder alt på, at vi nu faktisk kommer i en situation, hvor der vil være et varigt, betydeligt underskud på statsfinanserne. Vi skønner allerede nu, at det i år vil blive på 30 mia. kr., og forleden dag var der folk, der sagde til pressen, at vi de første mange, mange år ikke vil have overskud på statsfinanserne.

Det er selvfølgelig galt nok med denne varige underfinansiering, men jeg vil sige, at der er noget, der er værre. Det er, at man har udhulet Kochkommissionens forslag om at reducere værdien af rentefradraget. Det var et uhyre fornuftigt forslag, Kochkommissionen kom med på det punkt. Det var helt igennem rimeligt og fornuftigt. Det var klart nok for mig, at man var nødt til at udbygge det med en særlig hensyntagen til nogle overgangsordninger, Kochkommissionen havde taget hul på det, og vi kunne have gjort mere for førstegangskøbere eksempelvis. Men for langt de fleste husejere var det her et aldeles rimeligt og fornuftigt forslag.

Det var et bidrag til at formindske tilskyndelsen til at stifte gæld. Det var et forslag om langsigtet at forøge opsparingen og dermed langsigtet at styrke betalingsbalancen. Jeg kan huske det udtryk, der blev brugt, da vi i 1985 baksede med den virkelig store reduktion af rentefradraget. Det var en ledende bankdirektør, der ved den lejlighed sagde:

Vi kan jo her i Danmark ikke leve af at trække renter fra. Vi skal da leve af at producere, udvikle og sælge varer og tjenesteydelser. Vi kan ikke leve af at trække renter fra.

Dette finansieringselement er udhulet med det halve, ca. 4,5 mia. kr. ud af de 9 mia. kr., der oprindeligt var, og det synes jeg er ærgerligt. For det havde givet ikke bare et finansieringsbidrag, men også et langsigtet bidrag til en sund økonomisk udvikling. Man skulle egentlig tro, at det var helt i overensstemmelse med borgerlig tankegang at mindske tilskyndelsen til at stifte gæld. Det var i gamle dage i hvert fald god borgerlig politik, at man skulle styrke opsparingen og i hvert fald ikke give tilskyndelse til at stifte gæld. Så det er en skuffelse, og det er jo oven i købet sådan, at det også betyder noget for den

samlede fordelingsvirkning af skattereformen, og det kommer jeg til nu.

Det andet spørgsmål er: Er den fair? Og her er svaret også nej. Her er det ikke mindst skatteløftet, undskyld, skattestoppet, jeg tænker på. Jeg er før kommet galt af sted i dag med dette udtryk, og nu skal jeg prøve på at forbedre mig. Hidtil har regeringen jo hævdet, at skattestoppet ikke koster noget, men når man nu ser ned over finansieringstabellen her under afsnit 3.4, fremgår det klart, at skattestoppet koster. Det koster noget, for så vidt angår ejendomsværdibeskatningen, nemlig 1,2 mia. kr., og det koster ca. 2 mia. kr., at man efter 2015 igen i kroner og øre fastfryser stykafgifterne.

Kl. 19:25

Så skattestoppet har den virkning på disse områder, at de penge jo skal findes andre steder inden for skattesystemet. Derved dukker skattestoppet altså op nu med en virkning for hele systemet på noget, der ligner 3,5 mia. kr. årligt, som altså skal finansieres på den ene eller på den anden måde. Det gør det mere skævt.

Jeg vil så også i den her sammenhæng gentage, at havde man fastholdt Kochkommissionens forslag ved at reducere rentefradragsværdien fra 33 pct. til 25 pct. i den form, det havde, havde det også haft den fordelingsvirkning, at en række mennesker med gode indkomster og gode huse, dyre huse, dog skulle have bidraget en smule mere til den store skattelettelse, som de nu får. Det ville f.eks. have været virkningen for mit eget private vedkommende, og det ville jo have været helt igennem rimeligt.

Jeg vil så endelig føje til, at der jo er en del økonomer, der frygter, at vi i løbet af nogle år får øget inflation. Det skal jeg ikke gøre mig klog på, det forekommer mig vanskeligt at gennemskue. Andre økonomer har andre synspunkter og frygter deflation, så det er ikke til at gøre sig særlig klog på. Men jeg vil sige, at hvis vi får øget inflation, ville det være en fordel, og vi ville imødegå bobletendensi i økonomien, hvis vi havde en mindre værdi af rentefradraget, og hvis vi ikke havde fastfrysningen af ejendomsværdibeskatningen.

Det tredje spørgsmål, jeg vil stille og prøve på at besvare, er: Er skattereformen grøn? Svaret er nej. Efter Kochkommissionen ville vi få en reduktion af CO₂ på 1,6 mio. t CO₂-ekvivalenter; med dette får vi en reduktion på 0,5 mio. t, altså to tredjedele mindre. Vi fjerner os hermed fra vores miljømålsætninger og forpligtelser, og det er simpelt hen ærgerligt. Lige så meget betyder